

Marededéu de Montserrat

Monistrol de Montserrat

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Dins la basílica de Montserrat

Coordenades:

Latitud: 41.59352
Longitud: 1.83836
UTM Est (X): 403185
UTM Nord (Y): 4605298

Classificació

Número de fitxa 08127 - 58
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Titular: Ordre de Sant Benet. Abadia de Montserrat

Fitxes associades:

[Santa Maria de Montserrat](#)

[Troballa de la imatge de la Moreneta](#)

Autoria de la fitxa Helena Garcia Navarro

Data de registre de la fitxa: dl., 07/04/2008 - 02:00

Descripció

Talla de fusta daurada i policromada, de 95 x 34,5 x 38 cm, de gran qualitat artística.

La Mare de Déu està asseguda en posició frontal de la imatge i el seu gest són característics de les representacions romàniques de la Mare de Déu. Les proporcions també són romàniques: el cap és prominent, el nas rectilini i el cos prim. La seva actitud és hieràtica.

Observacions:

El 27 d'abril de 1947, la imatge va ser col·locada en un tro de plata, dissenyat per Folguera i realitzat en plata de Sunyer. El tro està pensat com un tríptic, les fulles laterals del qual fan al·lusió a dues festes montserratines: el Naixement de Santa Maria (8 de setembre) i la lectura de l'Evangelí a la Visitació (el 27 d'abril).

Història

Tant la figura de l'Infant com les dues mans de la Mare de Déu van ser fetes de nou durant la primera meitat del segle XIX.

La restauració portada a terme l'any 2001 per part del Centre de Restauració de Béns Mobles de la Generalitat de Catalunya, va donar com a resultat que la talla de la Mare de Déu de Montserrat havia estat blanca en un principi, però havent estat pintada la cara amb un fons de blanc de plom, aquest s'havia anat enfosquint. L'enfosquiment de la fusta pel fum de les llànties i espelmes s'havia sumat al químic, però l'últim responsable del color negre de la talla va ser un restaurador de finals del segle XVIII o principis del XIX.

Bibliografia

Laplana, Josep de C. (2001). "Montserrat, mill anys d'art i història". Manresa: Fundació Caixa de Manresa i Angle Editorial.

Laudó, Susana. "Fitxa de l'inventari del patrimoni cultural del Parc Natural de la muntanya de Montserrat". Barcelona: Generalitat de Catalunya.

Llaràs i Uson, C (1998). "El Bages. Catalunya romànica". Barcelona: Digeç

